

[Landbrugsministeren]

ca. 45.000 kr. for heltidsbrugene i 1981-82, det vil sige til en gennemsnitlig familieindkomst på ca. 100.000 kr.

I praksis vil stigningen blive større, for det første fordi høstudbyttet i 1981 var højere end i 1980. Desuden sker der en fortsat produktivitetstigning. Endvidere anføres det af jordbrugsøkonomisk institut, at indkomstforbedringen må antages at blive større, fordi indkøringsproblemerne som følge af de store investeringer sidst i 1970'erne vil være aftagende.

Hertil kommer, at de ventede EF-prisforhøjelser kombineret med den netop gennemførte devaluering og en tilsvarende devaluering af den grønne krone vil give yderligere forbedringer på 3-4 mia kr. på årsbasis. Som gennemsnit er indtjeningen i landbruget, også når der tages hensyn til inflationen, på højde med indtjeningen i de hidtil bedste år, som er 1978 eller 1978-79. Dengang var stemningen i landbruget helt anderledes optimistisk, og den daværende landbrugsminister fandt ikke, at det var påkrævet at overveje yderligere foranstaltninger fra statens side. Handelsværdierne for ejendommene var dengang betydelig større end i dag, hvilket naturligvis var et gode for de daværende ejere.

Siden har socialdemokratiske regeringer fået gennemført en række nye støtteforanstaltninger for landbruget.

Selv om der er sket en forbedring af den gennemsnitlige indkomst med udsigt til yderligere forbedringer, finder vi ikke, at situationen i dag er tilfredsstillende. Desuden er der stadig mange landbrug, der har meget store gældsbyrder - så store, at de vil kunne kvæle en i øvrigt fornuftig bedrift, hvis der ikke gives yderligere hjælp. En del af landbruget har muligheder for indkomstfremgang gennem effektivitetsforbedringer, men der er også mange landbrug, der har behov for likviditetslettelser og gældsafloadninger.

Jeg vil dog gerne understrege, at de økonomiske ressourcer, det offentlige kan sætte ind for at løse landbrugets problemer, ikke er ubegrænsede. De provenumæssige eller udgiftsmæssige konsekvenser af de enkelte foranstaltninger må derfor nøje overvejes. Der må foretages en omhyggelig prioritering ved valget af yderligere foranstaltninger til gavn for landbruget. Dette taler for en høj grad af målrettedhed med henblik på at kanalisere midlerne hen, hvor der er størst behov.

De midler, der kan frigøres, må derfor først og fremmest bruges på husdyrproducerende ejendomme med stor gæld, hvis de i øvrigt drives rimeligt fornuftigt.

Men regeringen finder også, at der må anvendes midler på en mere fremadrettet indsats, der kan sikre investeringer og effektivitetsforbedringer. Herudover kan der blive tale om nye finansieringsformer. For regeringen er det vigtigt at understrege, at ingen ordning må føre til kapitalisering, da det vil give nye vanskeligheder fremover.

Landbrugets afgørende problem er renteproblemet. Det er først og fremmest det, der skal angribes både i den bagudrettede og i den fremadrettede indsats. Jeg finder alle de i beslutningsforslag nr. B 35 af det radikale venstre under I nævnte forslag konstruktive i den retning.

Som bekendt har regeringen selv foreslået indeksslån med et landbrugsspecifikt indeks til både nyinvesteringer og til refinansiering. Regeringens oprindelige forslag bygger på en indeksering på grundlag af salgspriser, men regeringen er positiv over for også at tage landbrugets omkostninger med ind i beregningen af det landbrugsspecifikke indeks som foreslået af det radikale venstre, men vi må så måske indskrænke lånene til refinansiering. Det skal her bemærkes, at landbrugets nyinvesteringer er taget med i boligministeriets lovforslag om indeksslån.

Hvad angår forslaget i beslutningsforslag nr. B 35 om jordbank, er jeg også positiv. Forslaget bygger på den tankegang, at landmanden skal kunne opnå rentebillige lån mod at afgive en forholdsmæssig andel af værdistigningerne. Det er et forslag, som slagteriernes formand og husmandsforeningernes formand har slået stærkt til lyd for. Så vidt jeg har forstået af de af SF fremførte tanker om jordfond, minder de også meget om dette.

I socialdemokratiet er vi også optaget af denne tankegang. I Gustav Wied-udvalgets rapport behandles jordrentebugsprincippet. Efter afgivelsen af rapporten har vi i landbrugsministeriet arbejdet videre med den tanke. Vi vil gerne gå videre med dette arbejde, men det indeholder en række vanskelige spørgsmål. Det er klart som anført i beslutningsforslag nr. B 35, at der vil være behov for en afklaring af forholdet mellem landbrugeren og investorerne. Vi vil ikke have, at